

findes et sådant, foretage en indstilling, som indeholder en prioritering af de ansøgere, udvalget finder egnede. Virksomhedens ledelse må herefter ved ansættelsen af den pågældende medarbejder lægge vægt på sikkerhedsudvalgets indstilling og normalt følge denne. I virksomheder, hvor der ikke findes sikkerhedsorganisation, vil det være naturligt, at der nedsættes en vurderingskomité med repræsentanter både for de ansatte og ledelsen til at udføre sikkerhedsudvalgets ovenfor beskrevne opgave.

Skal en medarbejder i bedriftssundhedstjenesten afskediges eller ikke have forlænt et ansættelsesforhold, som er indgået på åremål, gennemføres en behandling af spørgsmålet i sikkerhedsudvalget efter samme principper, som ovenfor er anført vedrørende ansættelse, hvilket betyder, at en afskedigelse normalt ikke kan gennemføres, medmindre der er enighed herom i sikkerhedsudvalget. Der bør åbnes adgang for, at det under bedriftssundhedsrådet nedsatte faglige udvalg kan udtale sig i spørgsmål om afskedigelse, forinden en sådan gennemføres. Den pågældende medarbejder, de ansattes repræsentant i sikkerhedsudvalget og virksomhedsledelsens repræsentant kan hver for sig forantalte, at det faglige udvalg udtaler sig i en afskedigelsesrapport.

Bedriftssundhedstjenesten skal først og fremmest være forebyggende. Højest 20 pct. af arbejdstiden må anvendes til behandling.

Den skal deltage i og rådgive ved

- planlægning af nye produktioner og ændring af eksisterende
- beskrivelse af arbejdskrav
- arbejdshygiejniske målinger
- indkøb af og kontrol med personligt beskyttelsesudstyr
- helbredsundersøgelse ved ansættelse og periodiske ved særlige risici samt efter sygefravær
- behandling af arbejdsulykker og akut sygdom
- behandling af arbejdsbetingede sygdomme i samarbejde med den offentlige sundheds- og socialservice
- undervisning af de ansatte om sundheds- og sikkerhedsforhold
- udarbejdelse af sygdoms- og ulykkestatistik samt
- følge med i den faglige udvikling.

Organisationsudvalget foreslår nedsat et bedriftssundhedsråd, der skal følge den udbygning af bedriftssundhedstjenesten, som betænkningen har foreslået. Rådets opgaver vil være af planlæggende, koordinerende samt i et vist omfang af administrativ og organisationsfaglig karakter.

Bedriftssundhedsrådet bør efter organisationsudvalgets forslag sortere under arbejdsministeriet som et rådgivende organ specielt over for det kommende arbejdsmiljøråd. Bedriftssundhedsrådet skal bestå af de implicerede interessegrupper, statslige og kommunale myndigheder.

På lokalt plan foreslår organisationsudvalget nedsat amtslige lokaludvalg under arbejdsmarkedsnævnene. Disse udvalg skal bl. a. virke for en koordination mellem arbejdstilsynets og sygehusvæsenets arbejdsmedicinske service, ligesom de skal være rådgivende over for virksomhederne.

Udvalget påpeger, at en bedriftssundhedstjeneste vil øge behovet for en udbygning af de arbejdsmedicinske klinikker, arbejds-lægeinstitutionen og et arbejdsmedicinsk institut. Det foreslås, at den arbejdsmedicinske service knyttes nærmere til embedslægeinstitutionen. Organisationsudvalget foreslår i øvrigt en udvalgsbehandling af samarbejdet mellem en bedriftssundhedstjeneste på den ene side og arbejdstilsyn, embedslægevæsen, socialcentre og arbejdsformidling på den anden side.

Organisationsudvalget har regnet sig frem til følgende personalebehov for en ordning dækkende 1,8 mill. arbejdstagere, dvs. det samlede antal lønmodtagere og ikke blot DA-LO-aftaleområdet:

600 læger
1.200 sygeplejersker
450 fysio- og ergoterapeuter
600 sekretærer + medhjælp.

Det understreges, at dette arbejdskraftbehov er skønsmæssigt fastsat på grundlag af udenlandske erfaringer og omregnet til heltidsansatte.

Man anslår de samlede årlige driftsudgifter for alle lønmodtagere til godt 300 mill. kr., hvortil kommer etableringsomkostninger på ca. 30 mill. kr.

Når sundhedspersonalet skal ansættes i den enkelte virksomhed, er det imidlertid det konkrete og aktuelle behov, der skal